

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Futurum infinitiui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuite.

Io scias, caue dicas rogo uenias, & filia bñ dicunt, q̄ quis duo sunt uerba sine cōiunctione explicita, tñ subaudit cōiunctio q̄, ut, uel ne, & sunt oratiōes elegātes, Cice. Caue dubites subaudit ne. Terē. Sed pater adest, caue te tristē esse sentiat. Sillius. Moneo ocyus urbe facessas. In euāge. Volo mūdare. Duę sunt orōnes. Tul. Nō pōt iucūde uiui, nisi cū uirtute; uiuat. Dic, facile est ire Romā, & facile est iter Romā, ut notauit Lanci. Cice. ad Atti. Iter illud brundisiū, de quo dubitabam, sublatum uidetur.

Futurum infinitiui.

Futurū infinitiui unicū est simplex, sed anomalū, q̄d est fore cū suis, alia oīa circumloq̄mur p̄ infinitiui esse, & participiū futuri tēporis accusatiui casus in rum. rā. rum. in actiuis neutris, & deponētalibus & cōmunibus, p̄ actiua significatiōe atq; i uapulo, & exulo, ut amaturum esse &c. Secundo circūloq̄mur, p̄ supinū & infinitiui ire, ut amatū ire, sed in passiuis cū esse capimus futurū in dū. dā. dū. ut amādum esse, uel supinū cū impersonali iri, ut amatū iri. Idē fit in impersonalibus passiuę uocis, q̄ infinita futura solū habēt talia, sessum iri, itum iri &c. Hęc est doctrina Diome. Dona. Prisci, & pluriū q̄bus assentitur in lima Mancii. Q̄ autē dicemus exulatū ire, nō iri. docet in Raudensem Valla, q̄ elegantiarū lib. i. negat amatū ire esse futurū, q̄ nō significat amaturū esse, sed in uia esse ad amādū, sic de reliq̄s. sed Valla capit amatū ire, ut sit oratio, nō ut sit uerbū. & sic non est dubium hoc non esse futurū, q̄ audiui Ioannē amatū ire. sensus est, audiui q̄ Ioannes it amatū, ut audiui ioānem sedere. i. q̄ Ioānes sedet. alij autē capiunt amatū ire circūloquutiue (ut sic loquar) pro amaturū esse, et cum dicit, audiui Ioannē amatū ire, ioānē nō regit ab ire, sed abs toto illo amatū ire, ubi ire (ut ait Nebrissen.) addit non q̄d in ea syntaxi quicq; significat, sed q̄d cum supino iunctū exhibet nobis futuri temporis infinitiui sensum. Nā quū dico, spero me amatū ire uxorē non intelligo me ire aut p̄ficisci aliquo ut uxorē amē, sed tantum q̄ sum illā amaturus. addimus igit̄ ire ne sine uerbo motus stet supinū in um. hęc Nebris. Concedit tñ Valla amatū iri, & filia uera esse futura, q̄d Nebris. negat, cōtēdēs eiusmodi futura. quidē eē, sed nō passiuorū, sed impersonaliū dūtaxat passiuę uocis, ut spero me amatū iri ab oibus, nō autē a Petro. i. q̄ oēs amabūt me, & regit me a posteriori ab amatum. Et̄m iri actiue significat, ut itur impersonale, ideo cū supino nō cōstituit futurū; ybi passiuū, ait Nebris. qui nō satis uidet sibi cōstare, q̄a impersonalibus actm̄ iungi negat. Q̄ autē dicit ip̄m regit a supino, ueluti itur amatū deū seruitū deo &c. sic amatū iri oratio.

erit, & p̄sentis tēporis, ut audiui iōānē amatūiri, sensus erit, audiui q̄
itur amatū iōānē, quē admodū Valla dicit de cōnatū ire, q̄ si dicat
Nebris. actū regi ab amatūiri &c. aduersabit sibi, q̄a negat imp̄sona
lia uenire ab actiuis & regere actū. Dicimus igit datū iri, amatū iri,
& filia esse uera futura passiuorū. Terē. Qui postq̄ audierat filio suo
nō datū iri uxorē, datū cum ire uel iri supinū est, sic filia, ideo quidā
male dixit p̄ participiū cōiunctos iri & plura, sed rephēdere nolo. su
pina certe, neq̄ casus neq̄ genera habēt. Lāci. multis argumētis nitē
tur pbare amatum iri nō esse futurū: infinitiui, cōtra oēs grāmaticos
p̄ter Carisiū, Plī. & Herodianū, q̄a huius rei nō meminerūt, nā nūq̄
ueterū quisq̄ dixit tale quid. Scio me amatum ire fœminā, p̄ amatum
rum esse &c. Hęc & multa plura Lanci. quē uideat qui uult, nos flo
rem carpsimus. Amaturū esse & filia. Gel. lib. i. ca. vii. docet esse dicta
sine numero & genere, ut supina, & ita utēda esse uident mihī tradit
dille Nebris. & Lanci. sed doctissimi id nunc nō seruāt. Cice. in. Ver
rem. Sed quocūq̄ uenerint hęc sibi rem sperant p̄sidio futurū. Plau.
in Caf. de puella loquēs. Altero te occisurū ait altero uillicū. Laberī⁹
in Gemellis. Non putauī inqt hoc eā facturū. Quadrigariū copias
occupatas futurū & deos benefacturū. Valerī⁹ Antias. Oīa ex sentē
tia p̄cessurum. hec Gel. Propter dicta, mallē dicere, spero me dictū
rum esse matrē dicturā &c. q̄ dictum ire, licet em̄ cōpertum sit dictū
iri, & filia esse uere futura, nō tamē dictum ire &c. ratio iā patuit.

Gerundia.

Gerundia a gerēda uerborū significatiōe dicunt. Probus. Diome. &
antiquorū fere ceteri dicunt ipsa esse uerba, uerborūq̄ modos, quia
in o ultimā cōmunē habēt, ut apud Luue. uigilādo corripit, & mihī
quidē magnū uideat argumentū, licet em̄ uaria est dictiōnū quantitas,
quia uocales sepe sunt ancipites, tamē nō facile inuenies dtm̄ uel
abltm̄ in o corripit in secunda declinatiōe. Lanci. certe paruifacit hoc
argumētum, p̄pter rōnē quā iam adduximus. Q̄ autē aliq̄ dicunt
noīa non esse, q̄a casus uerborū regunt, exigua est argumētatio inqt
Lanci. q̄a citra figurā inuēta sunt noīa regere casum uerborū & ha
bere, ut participia yborū regimē, q̄ adduceret exēpla nescio. Ego an
te probauī tactio, uctio &c. habere uerborū regimē. Noīa quoq̄ si
gnificāt actiue & passiuē, inqt Lanci. ut uector, ergo argumētū hinc
sumptū nihil pbaret, si dicant igit uerba, nūsq̄ intelligendum est sic.
Verba. i. yborū significatiōe habētia. nā et participia a nōnullis ue
teribus uerbis annumerabant, ubi notat Lanci. significatiōe uerbi
agend i. s. uel patiēdi esse duplicē. Est nāq̄ explicita uel patens, & im